

2436/2008

Budapest, 2008. november 6.

**A Humanae Vitae 40., a Családjogi Charta 25. és a Mulieris Dignitatem
kiadásának 20. évfordulójára.**

Főtisztelendő Püspök Úr, Kedves Paptestvérek,
és minden jelenlévő Kedves Testvérünk!

Ünnepelni gyűltek össze – és ez a családok életében mindig kiemelkedő esemény. Három dokumentum megjelenésének évfordulóját ünnepeljük. Ezek az egyházi megnyilatkozások különböző oldalról közelítik a házasság és a család eszményét, céljuk mégis közös: az ember méltóságát alapul véve ragaszkodni a Teremtő tervéhez.

A 20. század második felében végbement társadalmi változások nyomán az egyház időszerűnek tartotta annak a felismerésnek kinyilvánítását, hogy az egyén és a társadalom, sőt az egyház java is a család kezében van. (CsC Bevezetés)

VI. Pál pápa 1968-ban kiadott Humanae Vitae kezdetű enciklikája állást foglal a megfogant élet védelmében és egyértelmű, szinte gyakorlati eligazítást ad a házastársak számára a családi élet legintimebb kérdéseiben.

Az 1980-as Püspöki Szinódus ajánlása nyomán adták ki 1983-ban a Családjogi Chartát, amely a családot és annak alapját, a házasságot társadalmi dimenziójában szemléli. (CsC Bevezetés) Leszögezi az állam és a társadalom kötelezettségeit a család iránt, amelyre a társadalom épül. A család feladatait annak gazdasági, jogi és szociális vonatkozásain túl azoknak a kulturális, erkölcsi, lelki és vallási értékeknek a továbbadásában jelöli meg, amelyek szükségesek a családtagok és az egész társadalom életéhez. (CSK Bev. E.)

A hazai törvényhozásban napjainkban is vita folyik a házasság és a bejegyzett élettársi kapcsolat közötti különbségekről. A Családjogi Charta már ekkor – 25 évvel ezelőtt

– megállapítja: A házasság intézményének értékét az államnak is el kell ismernie. A házasságon kívül élő párok helyzete nem azonos a törvényes házasságban élőkével. (vö.: CsC 1§. c.) Emellett egyértelmű véleményt nyilvánít olyan, mindmáig súlyos kérdésekben, mint a megfogant élet védelme (4.§); a szülők joga gyermekeiknek saját erkölcsi és vallási meggyőződésük szerinti nevelésére (5.§.); valamint a családnak azok a jogos gazdasági és szociális elvárásai, amelyek méltóságát, függetlenségét, bensőséget, egységét és szilárdságát érintik. (CsC 6.§, 8.§-10.§.)

A harmadik dokumentum, amelynek évfordulójáról most megemlékezünk II. János Pál pápa *Mulieris dignitatem* kezdetű apostoli levele a nő méltóságáról és hivatásáról, amelyet a Mária-év alkalmából 1987-ben adott ki.

Ez a szeretetteljes hangvételű levél felvázolja a nők – különösen is a Boldogságos Szűz Mária – szerepét az üdvösség történetében. A családot mint a Szentháromság mintájára létrejött közösséget szemléli: „Az asszony anyaságában, amely a férfi apaságához kötődik, az az örök misztérium tükröződik, mely által valaki szül és szülő lesz. Ez megtalálható magában az Istenben, tudniillik a háromszemélyű egy Istenben.” (MD 18.)

Az életadás kérdésében tekintetbe kell venni az egész embert és teljes hivatását, nemcsak természetes földi, hanem természetfeletti és örökkévaló hivatását is. El kell mélyednünk abban a titokban, hogy a házasságban a személyek kölcsönös önjárandékozása kitárul egy új élet felé, a hitvestársak Isten teremtő erejében részesednek. „Az emberi nemzés a férfi és az asszony közös ügye.” (MD 18.)

Kívánom, hogy a mai ünnep ismét ráirányítsa a figyelmet ezeknek az egyházi megnyilatkozásoknak az alapvető igazságaira. Jelentsenek ezek az igazságok támaszt és iránymutatást korunkban, amikor a házasság és a család folytonos támadásnak van kitéve. Legfőképpen pedig erősítse családjainkat, hogy egymást támogatva képviseljék a házasság és a család értékeit, és jellé váljanak egész társadalmunk számára.

Főpásztori áldásommal

bíboros, primás, érsek